

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av lagen om främjande av integration och lagen om mottagande av personer som söker internationellt skydd och om identifiering av och hjälp till offer för människohandel

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att lagen om främjande av integration (*integrationslagen*) och lagen om mottagande av personer som söker internationellt skydd och om identifiering av och hjälp till offer för människohandel (*mottagningslagen*) ändras. Syftet med lagförslaget om integrationslagen är att trygga ordnandet av integrationsfrämjande tjänster för personer som flyr kriget i Ukraina i kommunerna och välfärdsområdena. Syftet med lagförslaget om mottagningslagen är att precisera bestämmelserna om när mottagningstjänster upphör när en person som får tillfälligt skydd får en hemkommun.

Till Finland har anlånt cirka 30 000 personer som i och med kriget har tvingats fly från Ukraina och som beviljats tillfälligt skydd. Det tillfälliga skyddet baserar sig på EU:s direktiv om tillfälligt skydd. Rådets genomförandebeslut om aktivering av direktivet om tillfälligt skydd trädde i kraft den 4 mars 2022 och det tillfälliga skyddet tillämpas för första gången i Finland i och med kriget i Ukraina. Tillfälligt skydd gör det möjligt att ge ett begränsat antal personer skydd i en snabb process som är enklare än asylprocessen.

Trots det gällande uppehållstillståndet tryggas försörjning och omsorg för personer som får tillfälligt skydd i princip med stöd av mottagningslagen genom mottagningssystemet. För närvarande omfattas de som får tillfälligt skydd alltså i huvudsak av mottagningstjänster, men i och med att de får en hemkommun ökar kommunens, välfärdsområdets och andra myndigheters roll i ordnandet av tjänster för dem. Den gällande lagen om främjande av integration möjliggör dock inte betalning av statlig ersättning till kommuner och välfärdsområden för ordnande av tjänster för personer som får tillfälligt skydd. För att trygga tjänsterna föreslås det att det till kommuner och välfärdsområden ska kunna betalas statliga ersättningar för ordnandet av tjänster i fråga om de personer som får tillfälligt skydd och som har beviljats hemkommun. Kostnaderna ersätts på samma grunder som till exempel kostnaderna för tjänster för personer som får internationellt skydd.

I propositionen föreslås det också att bestämmelserna om anvisande till kommuner ska tillämpas på personer som får tillfälligt skydd på motsvarande sätt som på personer som fått uppehållstillstånd på grund av en ansökan om internationellt skydd. I propositionen förtydligas också myndighetsansvaret när det gäller anvisande av personer till kommuner och lagen ändras så att den bättre motsvarar nuvarande praxis när det gäller processerna för flyttning av personer till kommuner.

Dessutom föreslås det att ett barn eller en ung person som kommit till landet som minderårig utan vårdnadshavare och som får tillfälligt skydd ska få boende- och stödtjänster på samma sätt som en kvotflykting som kommit till landet som minderårig utan vårdnadshavare eller ett barn eller en ung person som får internationellt skydd.

I propositionen kommer att tas in ett förslag om ändring av lagen om mottagande av personer som söker internationellt skydd och om identifiering av och hjälp till offer för människohandel, där det föreslås att personer som får tillfälligt skydd ska kunna omfattas av mottagningstjänster under en rimlig tid efter det att de har beviljats hemkommun. En separat remissbehandling om den ordnas i juli 2022.

Lagen avses träda i kraft den 202x.
